

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Zdeňka Valenty a soudců JUDr. Tomáše Němce a JUDr. Kateřiny Burešové ve věci péče o nezletilého J [redacted] P [redacted], nar. [redacted], zastoupeného Magistrátem města Kladno jako opatrovníkem, syna P [redacted] P [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], zastoupené JUDr. Zdeňkou Šustovou, advokátkou se sídlem Praha 7, Tusarova 24 a P [redacted] P [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], zastoupeného JUDr. Růženu Jansovou, advokátkou se sídlem v Kladně, nám. Starosty Pavla 40, o **úpravě práv a povinností k nezletilému pro dobu před rozvodem a pro dobu po rozvodu manželství rodičů**, o odvolání otce proti rozsudku Okresního soudu v Kladně, č.j. 18 Nc 16/2010-17 ze dne 6. května 2010,

t a k t o :

- I. Rozsudek soudu I. stupně **se p o t v r z u j e.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Okresní soud v Kladně shora označeným rozsudkem (dále jen rozsudek soudu I. stupně) svěřil nezletilého pro dobu před i pro dobu po rozvodu manželství rodičů do výchovy matky (výrok I.), uložil otci povinnost přispívat na výživu nezletilého částkou 7.000,- Kč měsíčně splatnou vždy do každého 15. dne v měsíci předem k rukám matky počínaje od právní moci rozsudku (výrok II.), dále rozhodl o povinnosti otce přispívat na výživu nezletilého částkou 7.000,- Kč měsíčně splatnou vždy do každého 15. dne v měsíci předem k rukám matky počínaje právní mocí rozsudku o rozvodu manželství rodičů (výrok III.) a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok IV.).

Proti rozsudku soudu I.stupně podal otec včasné odvolání, kterým jej napadl v rozsahu výroků II. a III., tedy výroků o výživném pro nezletilého. Otec namítal, že soud I. stupně neúplně zjistil skutkový stav věci, vycházel nesprávně z příjmů otce, kterých dosahuje prací nad rámec klasického pracovního poměru, na úkor vlastních zálib a koníčků. Soud nezohlednil, že otec nezletilému hradí hovorné mobilního telefonu, kapesné, školné, chodí s ním na fotbalové zápasy, kde platí všechna vydání nezletilého. Rodiče bydlí společně a otec platí veškeré výdaje spojené s bydlením, provozem auta, úhradou společných závazků.. Otec navrhl, aby rozsudek soudu I. stupně byl změněn tak, že otci bude uloženo přispívat na výživu nezletilého částkou 5.000,-Kč pro dobu před o po rozvodu manželství rodičů.

Matka navrhla potvrzení rozsudku soudu I. stupně jako věcně správného.

Opatrovník se k odvolání nevyjádřil.

Krajský soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal rozsudek soudu I. stupně, jakož i řízení, které mu předcházelo podle § 212 a § 212a odst. 1 a 5 občanského soudního řádu (dále jen o.s.ř.) a neshledal odvolání otce důvodným.

Ve svých výrocích I.a IV. nebyl rozsudek soudu I. stupně podaným odvoláním dotčen a nabyl samostatné právní moci (§ 206 odst. 2 o.s.ř.).

Podle závěrů odvolacího soudu soud I. stupně provedl potřebné důkazy, které správně vyhodnotil a dospěl ke správným závěrům o skutkovém stavu, na které odvolací soud v podrobnostech odkazuje.

Soud I. stupně učinil správná skutková zjištění o tom, že manželství rodičů nezletilého dosud trvá, rodiče bydlí společně, ke dni rozhodování soudu I. stupně hospodařili společně, matka podala návrh na rozvod manželství. Průměrný čistý příjem matky činil 22.769,- Kč, otce 41.284,- Kč. Nezletilý je zdravý, jeho potřeby jsou zvyšovány sportovními aktivitami a platbami školného. Nikdo z rodičů nemá jinou vyživovací povinnost.

Odvolací soud se ztotožňuje i s právním závěrem soudu I. stupně, že na základě zjištěného skutkového stavu lze uzavřít, že rodiče nezletilého spolu žijí, omezeně společně hospodaří, byl podán návrh na rozvod manželství a bylo tedy nutné upravit poměry nezletilého v souladu s § 26 odst. 1 a 50 zák. o rodině, včetně úpravy vyživovací povinnosti.

Při rozhodování o výživném soud vychází z hledisek uvedených v ust. § 85 a § 96 odst. 1 zák. o rodině, tedy ze schopností, možností a majetkových poměrů obou rodičů a potřeb nezletilého dítěte. V řízení bylo prokázáno, že nezletilý má standardní potřeby dětí jeho věku, věnuje se fotbalu a chodí do školy, kde školné činí 500,- Kč měsíčně. Oba rodiče mají pouze příjem ze zaměstnání, u otce je příjem tvořen mzdou z pracovního poměru a odměnou z dohody o pracovní činnosti. K námitce otce, že zvýšeného příjmu dosahuje na úkor svých zájmů, je třeba uvést, že soud při rozhodování o výživném musí vycházet ze všech zjištěných příjmů obou rodičů a dítě pak má právo podílet se na životní úrovni svého rodiče, byť by jí bylo dosahováno zvýšením úsilím tohoto rodiče. Soud I. stupně vycházel z potvrzení zaměstnavatele otce za období posledních šesti měsíců, ze kterého je patrné, že se jedná o otcův stabilní příjem. Konečně soud I. stupně správně poukázal na možnost změny stávajícího rozhodnutí při změně poměrů, ať už na straně nezletilého nebo kteréhokoliv z rodičů. Pokud otec namítal, že dosud hradí většinu společných nákladů domácnosti a přispívá nezletilému na mobilní telefon, kapesné a výdaje při návštěvách fotbalových utkání, pak tyto skutečnosti

soud I. stupně zohlednil ve svém rozhodnutí, když nestanovil otci dlužné výživné, protože rodiče dosud společně hospodařili. Stejně tak před soudem odvolacím rodiče uvedli, že od května 2010 hospodaří společně jen omezeně, ale výživné pro nezletilého je ze strany otce hrazeno a ke dni rozhodnutí dluh na výživném nevznikl.

Na základě důkazů provedených soudem I. stupně se odvolací soud v plném rozsahu ztotožňuje se závěrem učiněným soudem I.stupně, že je v možnostech otce platit pro nezletilého výživné v částce 7.000,- Kč pro dobu před rozvodem i po rozvodu manželství rodičů, výživné v této výši zcela odpovídá shora uvedeným zákonným hlediskům. S ohledem na souhlasné prohlášení rodičů nestanovil dlužné výživné.

Na základě shora uvedených závěrů odvolací soud podle § 219 o.s.ř. rozsudek soudu I. stupně potvrdil.

O náhradě nákladů odvolacího řízení rozhodl odvolací soud tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, když jde o řízení, které lze zahájit bez návrhu a odvolací soud neshledal ve věci existenci okolností odůvodňujících přiznání náhrady nákladů některému z účastníků (§ 224 odst 1, § 151 odst.1, § 146 odst. 1 písm. a) o.s.ř.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e n í** dovolání přípustné.

V Praze 13. října 2010

JUDr. Zdeněk V a l e n t a, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Ivana Jirušová